

قتل عام صبرا و شتیلا + عکس

33 سال پیش در روز 16 سپتامبر 1982 میلادی در جریان اشغال لبنان از سوی ارتش اسرائیل فالانژیست های لبنانی با حمایت کامل ارتش اشغالگر به دو اردوگاه فلسطینی صبرا و شتیلا در غرب بیروت حمله کرده و به مدت دو روز پناهندگان در این اردوگاه ها را قتل عام کردند.

33 سال پیش در روز 16 سپتامبر 1982 میلادی در جریان اشغال لبنان از سوی ارتش اسرائیل فالانژیست های لبنانی با حمایت کامل ارتش اشغالگر به دو اردوگاه فلسطینی صبرا و شتیلا در غرب بیروت حمله کرده و به مدت دو روز پناهندگان در این اردوگاه ها را قتل عام کردند. به گزارش جام جم آنلاین، دو روز پیش از این واقعه، بشیر جمیل رئیس جمهور لبنان و رهبر حزب فالانژ معروف به کتائب در جریان یک بمب گذاری علیه مقرش به قتل رسیده بود. با اینکه فلسطینی ها و رهبران مسلمانان هرگونه دخالتی را در این حمله تکذیب کردند اما ارتش اسرائیل به تلافی قتل متحد اصلی اش در لبنان به غرب بیروت حمله و آنجا را اشغال کرد. این اقدام برخلاف توافق رژیم اسرائیل و آمریکایی ها بود که کتبا مراقبت از جان مسلمانان در غرب بیروت را متعهد شده بودند. ارتش اشغالگر به بهانه برقراری نظم و ثبات پس از قتل بشیر جمیل غرب بیروت را تصرف کرد که در جریان نبردها حدود 88 نفر کشته و زخمی شدند.

با این حال، چند روز بعد، آریل شارون در کنست اعلام کرد که اشغال غرب بیروت با هدف ویران کردن زیرساخت هایی که به ادعای او از تروریست ها باقی مانده بود، صورت گرفت.

در بامداد 15 سپتامبر رافائل ایتان فرمانده ستاد مشترک ارتش اسرائیل به بیروت رفت و پس از ملاقات با ژنرال عامیر دروری فرمانده نیروهای شمالی به اتفاق وی به مقر فالانژهای لبنانی رفت. ایتان به نیروهای فالانژ دستور داد تا آماده حمله به اردوگاه های صبرا و شتیلا شوند و به آنها قول داد که در این حمله از حمایت کامل ارتش اسرائیل برخوردار خواهند بود.

فالانژیست ها برای آمادگی خواستار 24 ساعت مهلت شدند. قرار شد که یک افسر اسرائیلی رابط با فالانژیست ها روی پشت بام مقر اصلی ارتش اسرائیل که در فاصله 200 متری اردوگاه صبرا واقع شده بود، حضور داشته باشد.

هنگام تحقیقات کمیسیون رسیدگی به قتل عام صبرا و شتیلا مشخص شد که با اینکه محل رابط چشم انداز مناسبی روی اردوگاه ها داشت اما حتی با دوربین هم نمی شد آنچه را که در کوچه ها می گذشت، مشاهده کرد.

مناخم بگین، نخست وزیر وقت رژیم اسرائیل در دیدار با سفیر آمریکا تایید کرد که ارتش این رژیم غرب بیروت را اشغال کرده و او به نیروهای فالانژ اطمینان کامل دارد.

در جریان روزهای 15 و 16 سپتامبر جلسات متعددی میان مقامات ارتش اشغالگر، سازمان موساد و فالانژ ها برگزار شد.

پنجشنبه 16 سپتامبر پس از تاریک شدن هوا نیروهای فالانژ به فرماندهی ایلی حبیقه به اردوگاه های صبرا و شتیلا حمله کردند. اردوگاه ها به کمک منورهایی که ارتش اسرائیل شلیک می کرد مانند روز روشن شده بودند.

براساس مکالمات ضبط شده، ایلی حبیقه در همان لحظات اول ورود فالانژها به اردوگاه ها دستور قتل 50 زن و بچه فلسطینی را صادر کرد. یک ساعت بعد تعداد قربانیان به 300 نفر رسید.

براساس مدارکی که به کمیسیون تحقیق این قتل عام ارائه شد در اردوگاه های صبرا و شتیلا هیچ چریک فلسطینی حضور نداشت و تنها مردان غیرنظامی، زنان، کودکان و سالمندان ساکن اردوگاه ها بودند.

بامداد جمعه 17 سپتامبر غیرنظامیان فلسطینی در اردوگاه ها و پیرامون آنها از سوی فالانژها قتل عام می شدند. بعداز ظهر جمعه، رافائل ایتان فرمانده ستاد مشترک ارتش اسرائیل با رهبران فالانژ ملاقات و آنها را تحسین کرد. او به آنها وعده داد که بولدورهای را برای تخریب اردوگاه های صبرا و شتیلا در اختیارشان قرار خواهد داد.

قتل عام غیرنظامیان این دو اردوگاه در بامداد شنبه کماکان ادامه داشت. به گفته شاهدان عینی، بولدورهای اهدایی ارتش اسرائیل با فالانژها همه چیز را در اردوگاه ها تخریب می کردند و در همه جا اجساد قربانیان اعم از مرد، زن، کودک و سالمند به چشم می خورد.

با انتشار گزارش این کشتارها، رسانه های بین المللی گزارشگران خود را به محل اعزام کردند. ارتش اسرائیل تحت فشار بین المللی به فالانژیست ها دستور عقب نشینی از اردوگاه های صبرا و شتیلا را داد.

نیروهای فالانژ قبل از ترک اردوگاه ها مردان را در جا کشته و زنان و کودکان را به یک استادیوم ورزشی در مجاورت محل انتقال دادند.

پس از دو روز کشتارخاتمه یافت. آمار قربانیان فلسطینی بسیار مبهم است اما براساس برآوردهای سازمان صلیب سرخ و نهادهای بشردوستانه بین المللی بین 700 تا 5000 فلسطینی از سوی فالانژها قتل عام شدند. دلیل اصلی این ابهام در آمار قربانیان این است که فالانژیست ها قبل و هنگام ترک اردوگاه های صبرا و شتیلا تعداد بسیار زیادی از اجساد قربانیان را با کامیون ها از اردوگاه ها خارج و به مکان نامعلومی انتقال دادند. از سوی دیگر، اجساد بسیاری از قربانیان مثله شده بود.

در 16 دسامبر 1982 در جریان اجلاس عمومی سازمان ملل متحد اعضا به اتفاق آرا وقایع اردوگاه های صبرا و شتیلا را قتل عام

و نسل کشی اعلام کردند. مقامات ارتش اسرائیل به ویژه آریل شارون که در آن زمان مقام وزارت دفاع را در اختیار داشت ، مقصر شناخته شدند.

به هرحال، با اینکه در جریان دو روز هراسناک ساکنان صبرا و شتیلا قتل عام شدند اما هیچ فردی حتی ایلی حبیقه فرمانده نیروهای فالانژ هرگز محاکمه و به جرم این جنایت علیه بشریت محکوم نشدند.